

Oğlan ve Kristal Geyik

Ebru Mina TOMURCUK

Ođlan ve Kristal Geyik

Ebru Mina TOMURCUK

Parlak bir bahar sabahı, Leo adında bir oğlan kırmızı spor ayakkabılarını ve hardal sarısı tişörtünü giydi. Küçük yeşil sırt çantasını omuzlarına attı ve güneş ışığına adım attı. Leo dünyada her şeyden çok keşfetmeyi severdi. Bugün, büyük yeşil ormanın kenarına kadar yürümeye karar verdi.

Orman serin ve sessizdi, uzun ağa lar ve yumu ak yosunlarla doluydu. Leo minik mantarlar g rd  ve uzaklarda bir ağa kakanın tıkırtısını duydu. Kıvrımlı bir patikayı izleyerek daha da derinlere indi, ta ki patika yapraklardan olu an bir iz haline gelene kadar. Ela g zleri hayretle a ılmı tı ve  illi y z ne hızlı bir g l mseme yayıldı.

Aniden ağaların arasında bir Őey kıpırdadı. Leo donakaldı. Orada ince ve zarif bir geyik duruyordu, ondan daha uzun, soluk gümüş-beyaz tüylüydü. Boynuzları berrak kristaldendi ve gölgelerde yumuşak mavi bir ışıqla parlıyordu. Geyik ona koyu mor gözlerle baktı ve boynuzlarından minik düşen yıldızlar gibi hafif bir pırıltı süzöldü.

Leo fısıldadı: "Merhaba." Geyik kaçmadı. Başını nazikçe eğdi, sanki onu takip etmesini istiyordu. Narin toynakları orman zemininde cam gibi parıldıyordu. Leo nefesini tuttu, kalbi hızla çarpıyordu ve yavaşça bir adım attı. Kristal geyik döndü ve yürümeye başladı.

Geyik eğretilti otları ve devrilmiş dallar arasında sessizce ilerledi ve Leo arkasından koştu. Güneş ışınları yaprakların arasından süzülüp kristal boynuzlarında dans etti. Geçerlerken kuşlar sustu ve bu tuhaf, parlayan yaratığı izledi. Leo'nun spor ayakkabıları yapraklarda hafifçe hışırdadı ve yeşil sırt çantası her adımda zıpladı.

Sonunda ormanın ortasındaki küçük bir açıklığa geldiler. Ortada yuvarlak ve eski, kenarları oymalı ve yosun kaplı bir taş havuz vardı. Geyik havuzun yanında durdu ve başını eğdi. Leo yaklaştı ve havuzun boş olduğunu gördü. Pınar kurumuştu ve taşlar çatlamış ve tozlanmıştı.

"Tamamen kurumuş," dedi Leo yavaşça. Kristal geyik başını salladı ve mor gözleri üzgün görünüyordu. Havuzun içinde kalın bir şekilde düşmüş yapraklar vardı ve gri taşlar, bir zamanlar suyun aktığı küçük bir kanalı tıkamıştı. Açıklığın çevresinde çiçekler solmuş ve ağaçlar yorgun görünüyordu. Leo göğsünde küçük bir sızı hissetti.

"Bunu düzeltebiliriz," dedi Leo, kollarını sıvayarak. Taş havuzun yanına diz çöktü ve ıslak yaprakları çıkarmaya başladı. Kristal geyik de ileri çıktı ve parıldayan toynaklarıyla taşları kenara itti. Sessiz açıklıkta yan yana çalıştılar ve güneş ağaçların üzerinde yükseldi.

Leo avu avu yaprak ıkarıp bir yığın halinde bıraktı. Elleri amurlandı ve burnuna bir amur lekesi bulaştı. Geyik büyük gri bir taşı kanaldan uzağı itti. "Neredeyse oldu," diye soludu Leo. Havuzun dibinden son bir yaprak demetini ekti ve geyik yumuşak, mutlu bir homurtu ıkardı.

Sonra harika bir şey oldu. Kanalda ince bir su damlası belirdi. Küçük bir dereye, sonra hızla akan bir şeride dönüştü ve taş havuza döküldü. Berrak, pırıl pırıl su havuzu ağzına kadar doldurdu. Leo kahkahayla güldü ve geyik parıltıyan toynaklarını taze suda sıçrattı.

Su kenardan taşı ve açıklık boyunca küçük nehirler halinde aktı. Dokunduğu her yerde topraktan yeşil filizler yükseldi. Çiçekler parlak yapraklarını açtı. Kuşlar ağaçlardan aşağı uçtu ve şarkı söyledi, arılar çiçekler arasında vızıldadı. Bütün orman uyanmış, gerinip güneş ışığında parlıyor gibiydi.

Leo geriye yaslandı ve ayna gibi parlayan pınara baktı. Kristal geyik yanında durdu ve bir an ikisi de kıpırdamadı. "Burası özel bir yer," dedi Leo. "Ama kırılgan, değil mi? Ona bakacak birine ihtiyacı var." Geyik mor gözlerini kırptı ve boynuzlarından gelen pırıltı etraflarında nazıkçe süzüldü.

Leo yavaşça başını salladı ve anladı. "Söz veriyorum," dedi. "Pınarı temiz tutacağım. Yaprakları ve taşları temizleyeceğim ve insanlara burada nazik olmalarını söyleyeceğim. Ormanın bakıma ihtiyacı var ve ben yardım etmek istiyorum." Geyik başını eğdi, sanki selam veriyordu ve kristal boynuzları öğleden sonra ışığında sıcak ve parlak bir şekilde parladı.

Kristal geyik döndü ve açıklığın kenarına doğru yürüdü. Leo onun gümüş-beyaz bedeninin ağaçların arasında kayboluşunu izledi. Tam gözden kaybolmadan önce son bir kez geriye baktı ve havada minik pırıltılardan oluşan bir duş süzüldü. Sonra gitti ve sadece sallanan eğrelti otları nereden geçtiğini gösterdi.

Leo yeşil, mutlu ormanın içinden eve yürüdü. Üstünde kuşlar şarkı söyledi ve yol boyunca çiçekler başlarını salladı. Sarı tişörtü kirlenmiş ve spor ayakkabıları çamurlanmıştı ama hiç aldırmadı. Kendini sıcak, gururlu ve sessiz bir sevinçle dolu hissetti. Artık bir orman yardımcısıydı ve geri döneceğini biliyordu.

O gece Leo duvarına kristal bir geyiğin küçük bir resmini astı. Parıldayan boynuzları ve berrak, akan suyu hatırlayarak gülümsedi. Bazı yerler kırılındır ve bazı dostlar büyölüdür, diye düşündü. Pınarı koruyacak ve ormanı temiz tutacaktı, her seferinde küçük, nazik bir iyilikle.